Veckokrönika från Sverige

Specielt meddeladt denna tidning genom Svensk-Amerikanska Pressbyrån i Stockholm.

Ja, nu är det ingen säkerhet att träffa sina vänner hemma Såvida man inte träffat öfverenskommelse, om hvar ett sammanträffande eventuellt skulle kunna ega rum, kan ju möjligen det obehagliga inträffa, att man inte träffas: Ni förstår, att vi äro ute och reser nu som allra ifrigast, de kungliga och jag, för att möta och påskynda en varmare årstid försenade ankomst. Kungen, stackars gräsenkling, är ute och jagar morkullor eller metar aborrar, och får präktiga napp. Af aborrarna förstås. Morkullorna fäller han. Men så kommer han hem och öppnar utställningen, och så får han väl lugna sig till omkring midsommar, då drottningen kommer hem. Under tiden står han till tjenst att bevilja audiens åt alla hemvändande svensk-amerikaner, som önska att "shake hands" med majestätet. Men för dem, som möjligen kunde känna sig litet yra i hufvudet af att stå der och tala ren svenska, "Chicago-svenska förstår kungen inte" — så vill jag tillråda, att icke i häpenheten vid afskedet komma med ett vänligt "so long", för det skulle han kunna råka ta åt sig, som en anmärkning mot hans ovanligt upphöjda person. Vill ni dessutom, som sannskyldiga turister bese de platser, der den kungliga familjen i sommar slår upp sina bopålar och firar landtlif, så res först då ni tittat lite på utställningen till Sörmland, der träffar ni prins Wilhelm med gemål och son. Se'n kan ni resa till Östergötland, der på den vackra egendomen Rodga i närheten af Grafversfors vid Östra stambanan träffar ni prins Carl med familj och på Eriksberg, likaså i Östergötland kan ni förnya bekantskapen med enkedrottningen, i fall det roar er och hon tar emot. Kronprinsparet träffar ni inte hemma, de resa till England, så dem kan ni ta på hemvägen, beror på, hvilken linie ni af särskildt intresse medföljer. Prins Eugen kan ni träffa när som helst i stockholm. Han är alltför intresserad af utställningen för att resa sin väg, och skulle någon af er ha lust att träffa undertecknad, så vistas jag större delen af Juni månad i Falun hos fru Emelie Hoflund, Nya Hotellet. Der får ni god mat, väl serverad i rymliga matsalar eller privata rum, på verandor eller i parker. Präktig musik, moderata priser, vänligt tillmötesgående med råd och anvisningar för vidare utflykter i det naturskona Dalarna, bekvämа sofrum, och last but not least, Dalregementets kyrkoparad om söndagsmorgnarna förbi era fönster. Jag tror detlåter. Ja, ja, de spela bra. Ni kan veta, att Falun är en garnisonstad. De nya ståtliga kasernerna vimla af lika ståtliga krigare, dalamän i krigsrustning färdiga att rycka ut, när helst det behöfves för att försvara fosterlandet mot ut- och inländska fiender. Och så skall ni veta, att Falun har en öfverstelöjtnant Vester, som varit med flera stora fälttåg och har bröstet öfversådladt eller rättare garneradt i två rader med ordnar. Så nog äro vi rustade mot ryssen, när han kommer i sommar. Men det var sannt, han kommer ju på fredlig väg, på en liten rekreationsvisit, så vi äro jemförelsevis lugna tills vidare, utom Branting. Och i Stochkolm ha vi fått order att dekorera, flagga, hurra och vara glada för det ryyska kejserliga majestätets värdiga mottagande. Visserligen lär civilministern i riksdagen förklarat att "brist på lagligt skydd för de arbetande ej skulle saknas", men jag inskränker mig till den förklaringen att lagligt skydd saknas icke i Falun. Som ni vet är Falun en länsstad med landskansli och en hel hord af jurister, många af dem unga lefnadsglada och fulla af förhoppningar på befodran, och lägger man dertill Faluns "gruf"-samma ståndpunkt, grufdriften, ni förstår, så är Falu läns residensstad med disponenter, jurister och militär synnerligen värd att egna en liten behaglig sommarfirt.

Jag anser det icke vara vidare skäl att orda om vårt största sommarevenemang, konstutställningen, ty oaktadt att bestyrelsen fått påskrifvet, att de varit njugga med reklam, vet jag, att ni eger god kännedom om hvad utställningen kommer att bjuda på. Jag vill bara konstatera, att allt är färdigt till allmänt påseende och att vi vänta mycket främmande hit. Icke minst svensk-amerikaner. Ja, hjertligt välkomna; ehvad ni väljer att "crossa" luftoceanen eller den gamla vanliga. Välkomna hem igen till gamla* Sverige, här har ni vänner och bekanta lite hvar och lite hvarstans. Ni kommer att se att Sverige icke stått stilla under era amerikaår, att otaliga förändringar till det bättre gjorts på flerfaldiga områden. Litet amerikaglitter sitter väl kvar i ögonen, de första dagarna, och hindrar er från att se klart framför er, men allt efter som ni hunnit vänja ögonen vid den klara Nordiska dagern, framstår nog allt i sitt rätta ljus och i minnets belysning af Sverige sådant ni lemnade det skall ni säkert hugna dessa dagars Sverige med en varmare blick och ett opartiskt bedömmande. Mycket återstår ännu att åstadkomma härhemma, men allt är ej heller färdigt derute, och i flera saker, har Amerika hunnit skjuta öfver målet, hvilket icke heller är så efterföljansvärdt. Men allt går framåt och det är hufvudsaken, om än området har kortare utsträckning för den ena än för den andra. Ja, välkomna, och kommer ni till Sverige så välkomna till Dalarne. Här finnes en hänförande natur, här finns i Mora Zorn och Larson i Sundborn, här finns artister och skriftställare och riksdagsman Person, alla i Tällberg, här finns Selma Lagerlöf i Falun och undertecknad af Nya Hotellet. Välkomna!

Men på det ni inte skall skylla mig för att ha undanhållit för er några små oroväckande symtomer, som likväl icke bör afskräcka er, så vill jag omtala, att vi lär ska ha ett stort sjöodjur i Saltsjön sett af herrarne Schmitt och Ankarkrona. Det har beyisats att detsamma ej kan vara en af våra kända hvalar, då dessas proportioner icke lämpa sig för Baggensfjerden, utan hellre ett urdjur, hälften elefant, hälften sjöorm, som funnit för godt att välja Baggensfjerden i omedelbar närhet af bad- och kurorten Saltsjöbaden. Eller kanske ett fata morgana, framalstrad af jäsningen i Baggensfjerdens botten. Andra ta för afgjordt att det kort sagdt är en undervattensbåt, som förirrat sig till Stockholms skärgård för att undersöka våra farleder. Man kunde ju derför till börja med skicka ut ett halft dussin patrull eller torpedbåtar, med skarpt skott i röret för att leta upp och infånga den mystiske besökaren. Är det en undervattensbåt gör flottan ett kap, är det en sjöorm gör Vetenskapsakademien ett rön af värde. En annan obehaglighet är att ligapojkarna uppträda vildt i Kungsträdgården, så att inemot tjuguen stycken bl anhällna. Men sådant der kan ju öfvervinnas. Vi ha ju poli. och om ni inte gillar den, kan ni ju ha med er några detektiver derbortifrån till både er och vår gemensamma säkerhet.

Ja, ja, förstå mig rätt.

A. L—r.

Amerikanen var värst.

Tre herrar, en tysk, en engelsman och en amerikan, sitta framför brasan och språka. Alla tre vilja röka, men ingen har någon tändsticksask på sig. Så tar tysken upp sin plånbok, tar fram en hundramarkssedel, tänder eld på den i brasan och tänder sin cigarr. Engelsmannen vill naturligtvis inte vara sämre, utan tar fram en tusenpundssedel, sticker in den i brasan och tänder så sin cigarr. Amerikanaren sitter tyst ett ögonblick, tar sedan fram sin checkbok, skrifver med stolt min ut en check på hundratusen dollars och tänder med denna sin cigarr.

I telefon.

— Vågar jag spörja, om det är med eder själf, som jag har den äran att tala?

MUSIKENS MAKT,

— Ser du, pappa, den där ståtlige unge mannen med det blonda håret och distinguerade utseendet — hvem kan han vara, tror du? Han ser så äkta svensk ut! — och den unga damen lutade sig behagfullt tillbaka mot stolens ryggstöd, vred ånyo det mörka, vackra hufvudet graciöst helt litet åt sidan och så med en ifrigt spännande blick ur sina glittrande, svarta ögon på föremålet för henne, som det tycktes, mycket lifliga intresse.

— Åh, ser du inte — där, pappa, — raden bakom oss till höger — just nu stryker han sig med handen öfver håret — ser du hur briljantringen blixtrar, fortsatte hon ifrigt hviskande och lutade sig närmare intill den gamle herrn.

Denne klämde lorgnetten fastare i ögat och följde dotterns anvisningar med en något reserverad min.

— Det var märkvärdigt, sade han långdraget efter en stunds oafbrutet fixerande, högst egendomligt! Han vände sig till dottern med en mycket öfverraskad, halft begrundande min i sitt välvilliga, fryntliga ansikte.

— Hvad då, pappa, hvad finner du så märkvärdigt, egendomligt? frågade hon lifligt och en lätt otålighet vibrerade i hennes stämma.

— Du vet....jag har visst någon gång förr talat med dig om en ung svensk, som är anställd där nere på fabriken, sade han förklarande. Denne unge man här liknar honom som det ena bäret det andra — men det är ju fullkomligt otänkbart, att denne kan vara identisk med honom, en simpel pappersmakaregesäll.... han strök tankfullt det mörka skägget.

— Ja absolut omöjligt, svarade dottern bestämdt i afgörande ton. Denne ser minnsann inte ut som någon simpel arbetare; se bara på den ädla, fina pannan, med det lockiga håret, den rena profilen och de välvårdade mustascherna — åh nej, en arbetare ser minnsann aldrig så fullkomligt elegant ut som denne herre, nog syns det hvilken klass denne tillhör —; en snabb, forskande blick gled ånyo förstulet öfver den unge intressante mannen, medan den lilla behandskade handen ifrigt fläktade den upphettade ansigtet med den hvita solfjädern.

— Dessutom fortsatte hon lifligt, har jag länge observerat denne herre på alla större konserter vi besöke. Han följer föredraget så entusiastiskt, att man väl ser att man har en ovanligt musikintresserad person framför sig.

— Och nu har min unga vackra dotter måhända förlorat sitt lilla varma hjärta till den intressante främlingen, skämtade den gamle herrn småmysande i det han nöp den unga djupt rodnande flickan lekfullt i armen, just som hon höjde denna för att dölja sin förvirring bakom solfjädern.

Den gamle herrns uppmärksamhet fästes nu på några bekanta, som trädt in i kosertsalen och den unga damen återvann hastigt självbehärskningen, medan några artiga hälsningar växlades.

Då hennes ögon ånyo föllo på den blonde främlingen, mötte hon plötsligt hans gråblå ögon och rodnaden på de fina kinderna blef djpare och tycktes kasta reflex öfver hans friska, ljuslätta ansikte. Ett par sekunder hvilade deras blickar i hvarandra och glöden i de svarta ögonens djup återspeglades lidelsefullt i de gråblå, sen sänkte hon långsamt de mörkfransade ögonlocken öfver de strålande pupillerna och vände bort hufvudet, för att om några minuter ånyo upprepa samma manöver.

Under pausen föreslog den unga damen sin far att gå ut i hallen för att svalka sig litet, sen hon först med en snabb blick öfvertygat sig om, att den vackre främlingen lämnat salongen.

Den gamle herrn reste sig beredvilligt, bjöd sin dotter armen och förde henne ut, följda af många diskreta hviskningar och månget beundrande ögonkast efter den unga damens smärta gestalt.

Under lifligt samtal gingo de sakta promenerande fram och åter, då de plötsligt i en korridor fingo sikte på den intressante främlingen med det utsom kom gående rakt emot dem.

Han studsade; en hastig sky drog öfver det manligt, vackra ansiktet och han tänkte raskt gå förbi med en vördnadsfull bugning, men den gamle herrn som oaflåtligt fixeradt honom, hejdade honom plötsligt och utbrast förbluffad:

— Huru! — ser jag rätt: är det verkligen Ni som är här? — Hur var det ni hette igen?

— Ernst Karlsson, till Er tjänst, herr konsul, genmälde den unge svensken med en elegant, fullkomligt obesvärad bugning.

Den unga flickan stödde sig tungt mot faderns arm. Hon hade blifvit mycket blek och de stora, mörka ögonen hade plötsligt förlorat sin eld. Hon såg ej på den unge mannen, hennes blick gled förbi med ett smärtsamt, tankfullt uttryck och läpparne skälfde sakta.

Det var henne plötsligt, som alla illusioner brustit och som ett i hemlighet länge närt hopp med ens var förbi. De skyhöga luftslott ,som hon i tankarne upprest och där han och hon ensamma härskat, hade med ett enda slag ramlat sönder.

Hennes fars arbetare....! Hon log omärkligt ett bittert leende.

— Ni tycks vara mycket intresserad af musik, unge man, fortfor den gamle herrn i välvillig ton. Det ser nite ut, som det här vore första gången ni besökte en konsert.

— Än nej, herr konsul, jag försummar sällan en dylik musikalsk afton, försäkrade den unge mannen leende. Musiken... det är lifvet självt.... det är njutningen i dess högsta grad, det skönaste och renaste som finns på jorden — då den talar till ett människohjärta tycker man sig rent af vara förflyttad till en annan, högrevärld, där allt annat försvinner. Han tystnade med ett djupt andedrag och såg med uttryck af varm hänförelse in i den unga damens ögon, där han väntat finna djup förståelse blixtra mot sig; men där låg blott ett uttryck af stilla, drömmande resignation utbredd öfver hela det älskliga ansiktet, som dock nu för ett ögonblick under hans varma blick upplyvtes af ett obeskrifligt ljuft leende.

— Nå....nå, min unga vän, sakta i backarne, skrattade konsuln, hvad den ungdomen alltid är eld och lågor altid i extas öfver något!

Han blef plötsligt allvarsam, blicken gled snabbt pröfvande öfver de åda unga och det såg, ut, som om en plötslig tanke vaknat i hans hjärna. Om han skulle bjuda den unga mannen hem på sin tillärnade musikaliska soaré. Där skall han utan tvifvel bland alla de nobla, förnäma herrarne och officerarne göra en slät figur och Waleria skulle få tilfäle att göra jämförelser, som troligtvis ej skulle utfalla till den på hans fabrik arbetande unge svenskens fördel. Det barnsliga svarmeri, som hon i kväll så tydliga visat skulle helt säkert bliva uppryckt med roten.

Han tog upp sitt dyrbara guldur och kastade en hastig blick på urtaflan.

— Nåväl, herr Karlsson, eftersom ni är en sådan varm musikvän, kanske ni skulle vara villig att öfvervara en soaré i vårt hem i morgon afton, sade han vänligt inbjudande och stoppade med en vårdslös gest ned uret i fickan. Min dotter ämnade låta höra sig för våra närmaste umgängesvänner.... hon har idkat omfattande sångstudier i Paris och är nu fullt utbildad, tillade han upplysande. — Alltså, mycket välkommen, — han räckte vänligt nedlåtande sin hand åt den unge svensken, som artigt tackande bugade sig uprepade gånger, men med en min, som om det för den simple arbetaren hvarken vore en öfverraskning eller en alldeles särskild utmärkelse, utan blott en naturlig följd af deras ömsesidiga ställning till hvardera, att blifva inbjuden till den rike pappersfabrikörens nobla hem.

Glödande rodnad hade vid faderns inbjudan efterträdt den djupa blekheten och Waleria darrade häftigt när hon såg upp på fadern med en ytterst öfverraskad min, som tycktes vilja säga: — Men hvad i all världden tänker du på, pappa....inte passar väl han hos oss.

— Kära bran, jag tror du fryser, han drog hennes arm fastare intill sig, — nå, här drar det också ohyggligt, det kan nu vara tid på att återvända in — pausen är strax slut, han nickade småleende, den unga damen böjde lätt på hufvudet, medan en djup allvarlig blick träffade främlingen, som blef stående orörlig skådande efter far och dotter tills den med filt kantade dörren tjudlöst föll igen efter dem båda, då drog han en djup suck, strök med handen öfver mustascherna och gick med långsamma dröjande steg att återtaga sin plats i salongen.

•

Följande afton hade en skara festklädda människor samlats i konsul Krases praktfulla salonfrån de stora, elektriska kronorna frasade siden, smycken glimmade och på herrarnes frackar glänste ordnarne, medan officerarnes blixtrande uniformer ännu mer förhöjde det hela.

Sorlet af ungdomens glada röster ömsom steg och dog bort, liknande bruset af ett stort, upprördt hafs böljande vågor.

Midt ibland alla dessa förnäma menniskor rörde sig den unge Ernst Karlsson ledigt och ogeneradt, som han i alla tider varit van att vistas blott i salonger; ett föremål för allas nyfikenhet, ej så mycket på grund af sin nationalitet, som fast mer för sitt ståtliga yttre och det nobla sätt på hvilket han förstod att föra sig. Han var klädd i en oklanderligt elegant frackkostym med siden på uppslagen, skjortbröstet glänste lika fräscht som på alla de andra herrarne och kragen och halsduken voro efter senaste modet.

Han hade af värden med dotter hälsats vänligt välkommen Ett enda ögonblick hade den senares lilla hand hvilat i hans, och han hade känt den skälfva i sin medan en förrädisk rodnad för några sekunder flammat upp på hennes kinder. En obeskrifligt sorgsen blick ur de tunga svarta ögonen hade mött hans, sedan nade han mot sin vilja måst vika för nya gäster som anländt.

Sedan hade värden välvilligt presenterat honom för några af de unga damerna och herrarne, hvilka dock trots värdfolkets diskretion på något outransakligt sätt, antagligen genom betjäningens hviskningar, då det bland dem fanns en och anan som kände igen honom, fått reda på hvem han vore, hvilket hade till följd att de genast, den ena efter den andra, liksom genom en tyst öfverenskommelse mycket förvånade efter några meningslösa fraser nästan oartigt dragit sig undan, följda af den unge svenskens litet ironiska leende och spefulla blick.

Nu stod han ensam med korslagda armar, lätt stödd mot dörrposten, och sökte med ögonen husets unga dotter, som i afton var rent af bedårande, där hon stod midt i en grupp unga damer och herrar.

Det uttryck af allvar och drömmande vemod, som lik en lätt slöja låg utbredd öfver hennes fina ansikte gjorde henne betagande skön och den unge mannens hjärta klappade, som om det ville sprängas, då en och annan flyktig blick från hennes öga träffade honom.

En af de unga flickorna stack kärligt sin arm under Walerias och drog henne plötsligt några steg bort från de andra.

— Är det sant, Waleria, att den unge svensken verkligen är en af din fars arbetare — vet du, det skulle man knappt, kunna tro — han ser så förtjusande ut, i trots af sitt plebejiska namn.

(Forts.)

SVART, BRUN OCH HVIT.

En indiansk sägen.

En sinnrik sägen angående den hvita människorasens ursprung finnes bland indianstammen "seminolernas" traditioner. Stammen hör till de kopparbruna indianerna. Sägnen lyder sålunda:

Då den store anden skapade jorden, skapade han samtidigt tre män, alla af hvit hudfärg. Därefter förde han dem till stranden af en dalom och befallde dem att hoppa ut i den och bada. En af dem lydde strax och steg ännu hvitare upp ur vattnet, den andre dröjde litet, och eftersom vattnet blifvit något grumligt genom den förstes plaskande, steg, han kopparfärgad upp. Nu hoppade också den tredje ut, men nu var vattnet så grumligt, att han steg all deles kolsvart upp ur det, Därpå lade "den store anden" tre byltten eller knyten framför dem och tillät den svarte, som kömmit till korta vid första profvet, att välja först. Den svarte mannen vägde omsorgsfullt byltena i handen och valde till sist den största och tyngsta. Den kopparfärgade mannen valde det näst största och det minsta blef då kvar åt den hvite.

Då de nu på den store andens befallning öppnade knytena, visade det sig, att den förste innehöll hacka, spade och alla slags verktyg till groft arbete. I den andra fanns det båge och pilar och andra redskap till jakt och fiske, detta föll således på den kopparfärgade mannens lott; den tredje byltet innehöll böcker och pennor, medel till skrifning och läsning, således grundvalen till den öfverlägsenhet, som den hvite mannen under tidernas lopp kom att utöfva öfver de färgade människoraserna.

Så slutar den sinnrika indiansägnen.

Inte så illa menadt.

Truls Person: — Karna!

Mor Karna: — Ja, hva ä de?

— Hva de ä?

— Ja, hva de ä?

— Jo, den hära skinkan ä så go' så ja' skulle kunna eda ihjäl mej, Karna.

— Ä den så go så du skulle kunna eda ihjäl dej, säjer du?

— Ja, de säjer ja'.

— Ja, ed du bara, de ä dej väl undt.

Omedveten humor.

Läraren: Hvad är ryggraden för något hos människan?

Skolflickan: Ryggraden är något, som går tvärs igenom kroppen, hufvudet sitter på ena ändan, och själf sitter man på den andra.

Annonser.

En herre, som är kontraktsmässig förpliktad att aflämna sin lägenhet i samma skick, som han mottog den, önskar köpa 20,000 kraftiga vägglöss. Kontant betalning vid mottagandet.

(Namn och adress.)

Gammal men god.

På ett apotek ringer det midt i natten med en våldsamhet, som hotade att rifva ringledningen från sin plats. Apotekaren rusade ur sängen och fram till luckan. Därutanför stod i beksvarta mörkret en medlem af kolingarnas berömda familj.

— Hva' innerst in i, röt apotekaren, ringer ni så rasande häftigt för? Det gäller väl inte lifvet?

— Visst tusan, röt kolingen tillbaka, Det gäller tusentals lif. Hit med för tolf skilling skilling insektspulver.

Tydligt.

Kalle: Hva' sa' din pappa om ditt dåliga betyg?

Pelle: Han ruskade hufvudet.

Kalle: Intet annat?

Pelle: Nä — men det var mitt hufvud han ruskade.

Elakt.

Majoren: Jag för min del anser krig nödvändig — det är den behöfliga åderlåtningen på den alltför blodfulla statskroppen.

Professorn: Må så vara, men ni vet väl att endast kvacksalfvare "slå åder" i våra da'r.

Den bästa tuggtobak fabricerad

Copenhagen Snus

varar längre och lemnar en mera behaglig smak än något annat slags tuggtobak.

Öfverlägsenheten i COPENHAGEN snus är tydlig genom det faktum, att för mera än ett hundra år har det efterhärmats mer än alla andra snussorter tillsammans.

10c per box öfverallt

10c per box öfverallt

Om COPENHAGEN-snuset ej erhålles i butikerna i Edert grannskap, skola vi sända Eder en Box vid mottagandet af 10c.

National Snuff Co., Limited

900 ST. ANTOINE STREET, MONTREAL 2

Svensk Bokhandel.

Kronolänsmannen

Teckningar ur folklifvet af PEHR THOMASSON.

Innehåll: Bostället — Besök och öfverläggningar — Skrifvaren — Utmätningar och auktion — En lekstuga — Marknaden — Ett lustigt lag — Brefvet — Beslaget — Bref från Palmquist till en vän i staden — En sockenstämma — Ola Olsson i Lunda — Hittebarnet — Bröllopet — Återseendet — Förr och nu — Lunda ros — Nyheter — En öm fader och en lydig son. — En hjälpsam vän — En oväntad gäst — Något som hindrar matemältningen — Den nyne länsmannen — Främlingen — Guds hand — Bröllopet skall stå på Lunda — Sex år senare.

139 sidor. 25c.

Målarens Ideal

Berättelse af PEHR THOMASSSON.

64 sidor. 25c.

Solglimtar och Molntappar

En vald samling berättelser, skizzer, poemer m. m.

Innehåll: Mitt kapital — Aldrig — I rosenrödt — Magister Andersons flyttningar — Jag vill bli rik — Konstnärens ideal — Till henne — Psykologiska studier — Till "Niagaras" skald — Två hjältar — Hjälte eller narr? — "Bataille de Fleurs" — Förbrytaren — Den tändande gnistan.

125 sidor. 25c.

Den gyllene Tiden

En samling utmärkta berättelser af olika författare.

Innehåll: Huru Thor hjälpte sin husbonde att få den rätta hustrun, af Harald Schlödte — Bröderna, af Hedvig Winther — En individ, af Gösta Geijer — Guvernanten, af Nanny Bell — Ett stycke Badortsflirt, af Ulla Länder — Fru Bertilas vaggsång, af Malin Ödmann — Minns du? af Elin Axnsen — En medpassagerare, af Gustaf af Geijerstam.

128 sidor. 25c.

Öfverste Stålhammar

Några taflor från vår storhetstid af C. GEORG STARBÄCK.

Innehåll: Trosspojken —Axel Oxenstjerna fången — Under Gustaf Horns krig — Dulle Wrangel och korporalen — Före och efter slaget vid Lund 1676 — Generalmönstringen.

200 sidor 25c.

Kärlekens Tempel

Äfvensom Klockarens Mari och Jägarens Ros.

3 berättelser af PEHR THOMASSON.

128 sidor. 25c.

C. Rasmussen Pub. Co.,

720-722-724 So. 4. St., - Minneapolis, Minn

FEM ACRES FARMAR vid JACKSONVILLE, Florida, för $75.00 stycket, med $ 5.00 Afbetalning i månaden.

Jacksonville Development-Kompaniet, ett af de största finansiella institutioner i Florida, med Domare W. B. Owen, vice president i Commercial bank och dess president och ledande kapitalister i direktionen, tillbjuder nu ansvarige köpare ett tusen Jacksonville farmar, a 5 acres pr. styck, på ofvannämda liberala vilkor, utan ränta eller skatt före erhållandet af fullständigheten af (The Deed).

En 30 fots gata framför hvarje farm. Säkert köpeskontrakt. Åtta till tolf mils afstånd från stadens centrum. Efter anlägandet af de föreslagna, makadamiserade vägar kommer landet strax att stiga i värde från $50 till $100 pr. acre.

Bästa referencer från lokala bankar.

Jacksonville Development Company, - Jacksonville, Florida.

Free Press är vestra Canadas största engelska dagtidning och Winnipegs ledande nyhetstidning. Dess valspråk är "frihet i handel, frihet i religion, jämlikhet i borgerliga rättigheter" Morgonupplagan kostar 50c pr. månad, aftonupplagan 25c pr månad. Den är den enda engelska dagtidning i Canada som ägnar skandinaverna särskild nyhetsafdelning under rubriken "SVEA, NORA, DANA", redigerad af vår landsman Albin Jones.

Prenumerera på **Free Press**